

Зовнішнє незалежне оцінювання 2012 року з української мови і літератури (2 сесія)

(наведено порядок тестових завдань зошита №1)

Зміст завдання та правильна відповідь	Відповідність завдання Програмі зовнішнього незалежного оцінювання з української мови і літератури
Частина 1 Українська мова	
1. На перший склад падає наголос у слові деякий	Орфоепія. Наголос, наголошені й ненаголошені склади
2. Літеру и на місці пропуску треба писати в усіх словах рядка пр..буток, пр..крашений, пр..своїти	Орфографія. Правопис префіксів і суфіксів
3. Спільнокореневим до слова « сонний » є спросонку	Словотвір. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення
4. Помилково вжито слово в рядку давно знати друг друга	Лексикологія. Професійна, діалектна, розмовна лексика
5. Неправильно утворено форму слова у варіанті їздити по понеділках	Морфологія. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника
6. Неправильно побудовано речення У полон узяли двох генералів й один документ.	Синтаксис. Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами
<p>Прочитайте текст і виконайте завдання 7–10.</p> <p>(1) Навесні ми часто блукали сонячними пагорбами поміж торішнім листям визбируючи перші <i>не/смільві</i> фіалки, вдихали міцний і п'янкий дух землі. (2) А коли забував зеленню травень, завітчав широкі, <i>не/приховані</i> від людського ока луги ромашками, усе наче потонуло в білому морі, якому <i>не/має</i> кінця-краю. (3) Ковтаєш трепетний запах квітів, і тебе вабить кудись у <i>не/звідане</i>. (4) А згори ніжно припікає сонечко, у чистому прозорому небі – ні хмаринки, тільки лине [...] пісня жайворонка.</p>	

7. У четвертому реченні пропущено слово чарівна	Лексика. Лексичне значення слова
8. Окремо в цьому тексті пишеться сполука слів не/приховані	Орфографія. Написання <i>не</i> з різними частинами мови
9. Простим є речення перше	Синтаксис. Речення. Види речень у сучасній українській мові
10. Пунктуаційну помилку допущено в реченні першому	Синтаксис. Відокремлені додатки, обставини
11. Однакова кількість звуків і букв у всіх словах рядка зайжджати, щирість, їстоньки	Фонетика. Позначення звуків мовлення на письмі
12. Лексично неправильне словосполучення утворить слово « <i>навичка</i> » з прикметником шкідлива	Лексикологія. Лексичне значення слова
13. Прочитайте уривок. <i>З(1)поміж українських архітекторів варто відзначити Івана Левинського. За сорока(2)літню діяльність ним були зведені сотні будівель житлово(3)побутового та громадського призначення. Усе, створене ним, дивує, бо до будь(4)якої праці він підходив по(5)господарськи.</i> Дефіс треба ставити на місці всіх цифр, ОКРІМ 2	Орфографія. Написання складних слів разом і через дефіс. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків)
14. М'який знак на місці пропуску НЕ треба писати в усіх словах рядка ковз..кий, камін..чик, сер..йозний	Орфографія. Правила вживання м'якого знака
15. Подвоєні літери треба писати в усіх словах рядка завдан..я, велич..ю, старан..о	Орфографія. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків

<p>16. Правильно утворено всі імена по батькові в рядку В'ячеславівна, Євгенович, Кузьмич</p>	<p>Орфографія. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ</p>
<p>17. Форми ступенів порівняння можна утворити від усіх прикметників рядка скромний, малий, солодкий</p>	<p>Морфологія. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми)</p>
<p>18. Граматично правильна відповідь на запитання <i>«Котра година?»</i> за п'ять одинадцята</p>	<p>Морфологія. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.</p>
<p>19. Правильно вжито дієслівну форму в реченні Стань у центрі кімнати.</p>	<p>Морфологія. Словозміна дієслів I та II дієвідміни</p>
<p>20. Неправильно вжито прийменник у реченні Школярі знову мають вимушені канікули із-за лютих морозів.</p>	<p>Морфологія. Прийменник як службова частина мови</p>
<p>21. Розділові знаки при передачі чужої мови правильно вжито в реченні «Дозвольте і мені, панове, річ держать!» – тут обізвалася Лисиця.</p>	<p>Синтаксис. Речення з прямою мовою</p>
<p>22. Відокремленим означенням можна замінити підрядне речення в рядку Огірок, що зжовк на сонці, був дуже несмачний.</p>	<p>Синтаксис. Речення з відокремленими членами.</p>
<p>23. Складнопідрядне речення з підрядним умови утвориться, якщо до частини <i>«На цих вихідних ми обов'язково поїдемо до Києва...»</i> додати якщо купимо квитки на потяг.</p>	<p>Синтаксис. Основні види підрядних речень</p>

<p>24. Замініть фразеологізм одним словом.</p> <table border="0"> <tr> <td><i>Фразеологізм</i></td> <td><i>Значення</i></td> </tr> <tr> <td>гнути кирпу</td> <td>зазнаватися</td> </tr> <tr> <td>мотати на вус</td> <td>помічати</td> </tr> <tr> <td>водити за носа</td> <td>обдурювати</td> </tr> <tr> <td>ловити гав</td> <td>байдикувати</td> </tr> </table>	<i>Фразеологізм</i>	<i>Значення</i>	гнути кирпу	зазнаватися	мотати на вус	помічати	водити за носа	обдурювати	ловити гав	байдикувати	Фразеологія
<i>Фразеологізм</i>	<i>Значення</i>										
гнути кирпу	зазнаватися										
мотати на вус	помічати										
водити за носа	обдурювати										
ловити гав	байдикувати										
<p>25. З'ясуйте, яким компонентом ускладнено просте речення.</p> <table border="0"> <tr> <td><i>Речення (розділові знаки пропущено)</i></td> <td><i>Ускладнювальний компонент</i></td> </tr> <tr> <td>Знала я дочку за ними принаймні три чесноти.</td> <td>звертання</td> </tr> <tr> <td>Зовні однак ніщо не віщувало рясної травневої грози.</td> <td>вставне слово</td> </tr> <tr> <td>Під вечір годині о сьомій самотній блукав я в саду.</td> <td>уточнювальна обставина</td> </tr> <tr> <td>Де він там зачепився старий бурлака.</td> <td>відокремлена прикладка</td> </tr> </table>	<i>Речення (розділові знаки пропущено)</i>	<i>Ускладнювальний компонент</i>	Знала я дочку за ними принаймні три чесноти.	звертання	Зовні однак ніщо не віщувало рясної травневої грози.	вставне слово	Під вечір годині о сьомій самотній блукав я в саду.	уточнювальна обставина	Де він там зачепився старий бурлака.	відокремлена прикладка	Синтаксис. Просте ускладнене речення
<i>Речення (розділові знаки пропущено)</i>	<i>Ускладнювальний компонент</i>										
Знала я дочку за ними принаймні три чесноти.	звертання										
Зовні однак ніщо не віщувало рясної травневої грози.	вставне слово										
Під вечір годині о сьомій самотній блукав я в саду.	уточнювальна обставина										
Де він там зачепився старий бурлака.	відокремлена прикладка										
<p>26. З'ясуйте типи односкладних речень.</p> <table border="0"> <tr> <td><i>Тип односкладного речення</i></td> <td><i>Приклад</i></td> </tr> <tr> <td>означено-особове</td> <td>Подбати мушу про тебе</td> </tr> <tr> <td>узагальнено-особове</td> <td>Згаяного часу конем не доженеш.</td> </tr> <tr> <td>неозначено-особове</td> <td>На жаль, забули свою історію.</td> </tr> <tr> <td>безособове</td> <td>Заморосило осінь у сльозу.</td> </tr> </table>	<i>Тип односкладного речення</i>	<i>Приклад</i>	означено-особове	Подбати мушу про тебе	узагальнено-особове	Згаяного часу конем не доженеш.	неозначено-особове	На жаль, забули свою історію.	безособове	Заморосило осінь у сльозу.	Синтаксис. Типи односкладних речень
<i>Тип односкладного речення</i>	<i>Приклад</i>										
означено-особове	Подбати мушу про тебе										
узагальнено-особове	Згаяного часу конем не доженеш.										
неозначено-особове	На жаль, забули свою історію.										
безособове	Заморосило осінь у сльозу.										
<p>27. З'ясуйте, яким членом речення є виділені слова.</p> <table border="0"> <tr> <td><i>Член речення</i></td> <td><i>Приклад</i></td> </tr> <tr> <td>підмет</td> <td>Писати вірші – жить непросто.</td> </tr> <tr> <td>присудок</td> <td>Я лиш син народу.</td> </tr> <tr> <td>означення</td> <td>Весна захлинається буйним цвітом вишень.</td> </tr> <tr> <td>обставина</td> <td>І гнеться дерево від плоду.</td> </tr> </table>	<i>Член речення</i>	<i>Приклад</i>	підмет	Писати вірші – жить непросто.	присудок	Я лиш син народу.	означення	Весна захлинається буйним цвітом вишень .	обставина	І гнеться дерево від плоду .	Синтаксис. Просте двоскладне речення
<i>Член речення</i>	<i>Приклад</i>										
підмет	Писати вірші – жить непросто.										
присудок	Я лиш син народу.										
означення	Весна захлинається буйним цвітом вишень .										
обставина	І гнеться дерево від плоду .										

28. З'ясуйте, якими частинами мови є виділені в реченні слова (цифра позначає наступне слово).
 Дика груша (1)**облита** білим молоком, і в тому пахучому молоці, (2)**що** (3)**стиха** піниться, бджоли (4)**неначе** киплять.

облита	дієприкметник (форма дієслова)
що	займенник
стиха	прислівник
неначе	частка

Морфологія

**Прочитайте текст (цифри в дужках позначають номери рядків)
 і виконайте завдання 29–36.**

Вже треті півні проспівали...

(1–4) Кожен народ має свої звичаї, сфокусовані на етнічну специфіку. Але останнім часом відбулася відчутна девальвація – потужні країни з міцним корінням традицій «нав'язали» нам свої обряди, котрі значною мірою відрізняються від наших.

(5–8) Нині ледве не в усьому світі символи року позначаються китайською демонологією. Літолік символізують то «дерев'яна мавпа», то «вогняний дракон», то «білий тигр». Натомість єдиний птах у цьому ряду – півень, один з найулюбленіших для українців пернатих.

(9–15) Аби не бути голослівним, згадаймо наші національні традиції. Ще до впровадження християнства наші пращури віддавали цій птасі особливу шану. Якщо в інших народів (зокрема й сусідів-слов'ян) приносили в жертву своїм богам велетенських тварин, а подекуди й людей, то наші дайбожичі на величні свята – лише півнів. Один з літописів засвідчив, що вої на чолі з київським князем Ігорем, пропливаючи на човнах повз Хортицю, зупинялися біля священного капища й залишали півня.

(16–19) Півень як жертва виступає в казках, скажімо, у добре відомій оповіді про Котика й Півника: «Несе мене Лиска за темні ліси, за синєє море, за круті гори», – плаче-голосить Півник. У казках відобразилась ідея жертвовності заради вічності життя, підтримання усталеного порядку.

(20–25) Чим же заслужив таку шану пернатий? Наші пращури вірили, що півень слугує надійним оберегом у господарстві – «якщо його бракує, то обов'язково заведеться сатана». У дохристиянських віруваннях уважалося, що когут народився з «мертвого» яйця, і тому він, обранець сонячного бога, щодосвіта викликає денне світло. Саме з цією метою люди вважали за обов'язок тримати в господарстві цю провісну птаху.

(26–34) Українці вірили, що чорні сили правують од півночі й до півнячого співу. Щойно зачується кукурікання – зникає всяка нечисть. Не випадково зберігся давній звичай: коли зводили нову оселю, то перед уходинами до світлиці запускали на ніч когута. Це символізувало, що досвітковий півнячий голос вижене з помешкання нечисту силу, а відтак родина убезпечиться від усіляких негараздів. Тому не дивно, що фронти на дахах прикрашали різьбленими оберегами цієї птахи; їх вишивали й на рушниках, котрі вивішували над вхідними дверима, а почасти й на покуті, бо, як мовить народна приказка, «без півня і хата глуха».

(35–39) Аж ніяк не всі знають, що чумаки, вирушаючи в Крим по сіль, обов'язково брали з собою й когута. Він не лише вважався охоронцем од нечистої сили, а й був своєрідним будильником, – як птаха проспівала, мандрівники тут же знімали намети й вирушали в дорогу. До речі, у давніші часи, коли не вистачало годинників, досвіток визначали за півнячим кукуріканням.

(40–44) Образ птахи трапляється і в дитячому фольклорі. Пам'ятаєте віршик: «Два півники, два півники горох молотили...»? У казках півень виступає не тільки добрим господарем, але й ревним охоронцем свого чада від підступної лисиці. Не випадково найпопулярнішою іграшкою були півники-свистунці, що їх повсюди в Україні виліплювали з глини народні майстри.

(45–51) Нарешті, півні вважаються своєрідними провісниками й синоптиками. Селяни знали: якщо когут часто кукурікає біля вікна, то це вірна прикмета, що хтось із домашніх помре; коли ж на порозі – прийдуть несподівані гості. На них варто чекати й тоді, коли домашній охоронець обійде довкіл хати та прокукурікає: у який бік спрямує дзьоба, звідтіля і з'являться погостювальники. За таких випадків приказували: «Якщо дорогий гість, то нехай тобі буде золотий хвіст, а якщо буде поганий гість, то нехай одпаде і той хвіст».

(52–56) Загалом, господарі намагались обзавестися домашнім охоронцем, щоб він мав доброчинне оперення, адже кольорова символіка багато важила в українській міфології. Щоби домашній охоронець приносив злагоду та добробут, господарі намагались обзавестися півнем не будь-якого кольору, а певного оперення – переважно золотавого.

(57–60) Будемо сподіватися, півник і далі приносить нам щастя, бо щодосвіта голосисто оповіщатиме нас про народження світлого дня. Одна з народних загадок рече: «Двічі родився, ні разу не хрестився, а чорт його боїться». Так воно й буде!

*За В. Скуратівським, журнал «Берегиня»
600 слів*

29. Аргументами до думки про те, що півень є одним з найулюбленіших птахів українців, можна вважати всі судження, ОКРІМ
«Щоби домашній охоронець приносив злагоду та добробут, господарі намагались обзавестися півнем не будь-якого кольору, а певного оперення – переважного золотавого» (рядки 54–56).

Розвиток мовлення. Зміст і будова тексту

30. Знецінення українських національних традицій пояснено в тексті реченням
«...потужні країни з міцним корінням традицій «нав'язали» нам свої обряди...»
(рядки 2–3).

Розвиток мовлення. Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми

<p>31. У тексті немає відповіді на запитання Чому півень – єдиний птах серед тварин китайського гороскопу?</p>	<p>Розвиток мовлення. Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми</p>
<p>32. Відповідно до тексту, півень виступає в усіх наведених значеннях, окрім символу вогню</p>	<p>Розвиток мовлення. Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми</p>
<p>33. Синонімом до слова «доброчинне» (рядок 53) є благотворне</p>	<p>Лексика. Синоніми</p>
<p>34. У тексті наводяться приклади з усіх перерахованих жанрів, окрім думи</p>	<p>Розвиток мовлення. Зміст і будова тексту</p>
<p>35. Засобом міжфразового зв'язку першого та другого речень тексту (рядки 1–4) є сполучник</p>	<p>Розвиток мовлення. Способи зв'язку речень у тексті</p>
<p>36. За стильовими ознаками текст є науково-популярним</p>	<p>Стилістика. Стилї мовлення</p>
<p>Частина 2 Українська література</p>	
<p>37. Рядки <i>Нема гірше так нікому, Як бурлаці молодому. Гей, гей! Як бурлаці молодому! Заросився, забродився, Де ти, бурлак, волочився?</i> узяті з суспільно-побутової пісні</p>	<p>Усна народна творчість</p>
<p>38. <i>«І коли зійшлись обидва війська, кинув списа Святослав на древлян. Спис пролетів між вухами коня і впав коневі у ноги, бо Святослав був ще дитиною. І сказав Свенельд, воєвода батька його: «Князь уже почав. Ударимо ж, дружино, за князем!» І перемогли древлян», – написано в</i> Уривку про помсту княгині Ольги («Повість минулих літ»)</p>	<p>Давня українська література</p>

<p>39. <i>«Слава навіки буде з тобою, / Вольності отче, Богдане-герою!»</i> – так славить Богдана Хмельницького Григорій Сковорода</p>	Давня українська література
<p>40. Слова Т. Шевченка <i>Будеш, батьку, панувати, Поки живуть люди, Поки сонце в небі сяє, Тебе не забудуть!</i> викарбовано на пам'ятнику Іванові Котляревському</p>	Література кінця XVIII–початку XX ст.
<p>41. <i>«...Стояла над душею в Мотрі, наче осавула на паниціні, а сама не бралась і за холодну воду»</i> Маруся Кайдашиха</p>	Література кінця XVIII–початку XX ст.
<p>42. Історичні події, що відбулися під Ніжином, покладені в основу твору «Чорна рада»</p>	Література кінця XVIII–початку XX ст.
<p>43. В уривку <i>«Мав дві дочки. Одна – Катрею звали – вже дівчина доросла, а хороша та пишна, як королівна; друга – Тетяна, так собі підліток, невеличечка»</i> йдеться про головного героя твору «Максим Гримач»</p>	Література кінця XVIII–початку XX ст.
<p>44. <i>«Козак у ньому починається від батька; материн характер пояснює його прив'язаність до Галі і до землі»,</i> – так пояснено образ Чіпки Вареника</p>	Література кінця XVIII–початку XX ст.
<p>45. У рядках <i>Гетьте, думи, ви хмари осінні! То ж тепера весна золота!</i> провідним художнім засобом є антитеза</p>	Література XX ст.

46. Твір «Арфами, арфами...» перегукується з віршем «Блакитна Панна»	Література ХХ ст.
47. <i>«Поезія – це завжди неповторність, / якийсь безсмертний дотик до душі»</i> , – заявляє автор вірша «Страшні слова, коли вони мовчать...»	Література ХХ ст.
48. <i>«Лемки у криснях»</i> , які <i>«принесли місяць круглий»</i> , є героями твору Богдана-Ігоря Антонича	Література ХХ ст.
49. Лист є композиційним елементом твору «Три зозулі з поклоном»	Література ХХ ст.
50. Мотив «завоювання» міста вихідцем із села є центральним у творі Валер'яна Підмогильного	Література ХХ ст.
51. <i>«Сліди битви сценариста з письменником»</i> видно у творі «Україна в огні»	Література ХХ ст.
52. <i>«Воістину моя мати – втілений прообраз тієї надзвичайної Марії, що стоїть на гранях невідомих віків. Моя мама – наївність, тиха жура і добрість безмежна (Це я добре пам'ятаю). І мій неможливий біль, і моя незносна мука тепліють у лампаді фанатизму перед цим прекрасним печальним образом»</i> , – писав Микола Хвильовий	Література ХХ ст.
53. <i>«Пошматований шаблями український рід, який знищує сам себе під прапорами класових протистоянь»</i> зображено у творі «Подвійне коло»	Література ХХ ст.
54. До письменників «Розстріляного відродження» належить Микола Куліш	Література ХХ ст.
55. <i>«Стилет чи стилос? — не збагнув. Двоєко / Вагаються трагічні терези»</i> , – пише в своєму творі Євген Маланюк	Твори українських письменників-емігрантів
56. Помітним явищем української літератури кінця ХХ століття став постмодернізм	Сучасний літературний процес

<p>57. Установіть відповідність між персонажем та його висловлюванням.</p> <table border="0"> <tr> <td><i>Персонаж</i></td> <td><i>Висловлювання</i></td> </tr> <tr> <td>Наум</td> <td>«Господи милосердний, дай моїй дочечці доброго чоловіка: не за мої гріхи, а за її добрість пошли їй щастя...»</td> </tr> <tr> <td>Дрот</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Чіпка</td> <td>«Я – отаман... Як почує товариство, що кинув, – не животить тоді мені. Поклялися ми так один одному...»</td> </tr> <tr> <td>Варениченко</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Омелько</td> <td>«Ви знаєте, що хто сьогодні спостить цілий день, той ніколи не потопатиме в воді і не вмере наглою смертю...»</td> </tr> <tr> <td>Кайдаш</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Іван</td> <td>«Аді, стою перед вами і говорю з вами, а тот горб не виходить ми з голови.</td> </tr> <tr> <td>Дідух</td> <td>Таки го виджу та й виджу, та й умирати буду та й буду го видіти...»</td> </tr> </table>	<i>Персонаж</i>	<i>Висловлювання</i>	Наум	«Господи милосердний, дай моїй дочечці доброго чоловіка: не за мої гріхи, а за її добрість пошли їй щастя...»	Дрот		Чіпка	«Я – отаман... Як почує товариство, що кинув, – не животить тоді мені. Поклялися ми так один одному...»	Варениченко		Омелько	«Ви знаєте, що хто сьогодні спостить цілий день, той ніколи не потопатиме в воді і не вмере наглою смертю...»	Кайдаш		Іван	«Аді, стою перед вами і говорю з вами, а тот горб не виходить ми з голови.	Дідух	Таки го виджу та й виджу, та й умирати буду та й буду го видіти...»	<p>Література кінця XVIII–початку XX ст. Література XX ст.</p>
<i>Персонаж</i>	<i>Висловлювання</i>																		
Наум	«Господи милосердний, дай моїй дочечці доброго чоловіка: не за мої гріхи, а за її добрість пошли їй щастя...»																		
Дрот																			
Чіпка	«Я – отаман... Як почує товариство, що кинув, – не животить тоді мені. Поклялися ми так один одному...»																		
Варениченко																			
Омелько	«Ви знаєте, що хто сьогодні спостить цілий день, той ніколи не потопатиме в воді і не вмере наглою смертю...»																		
Кайдаш																			
Іван	«Аді, стою перед вами і говорю з вами, а тот горб не виходить ми з голови.																		
Дідух	Таки го виджу та й виджу, та й умирати буду та й буду го видіти...»																		
<p>58. Установіть відповідність між персонажем і назвою твору.</p> <table border="0"> <tr> <td><i>Персонаж</i></td> <td><i>Назва твору</i></td> </tr> <tr> <td>Степан Радченко</td> <td>«Місто»</td> </tr> <tr> <td>Михайло Федорчук</td> <td>«Земля»</td> </tr> <tr> <td>Сашко Діденко</td> <td>«За мить щастя»</td> </tr> <tr> <td>Іван Іскра</td> <td>«Маруся Чурай»</td> </tr> </table>	<i>Персонаж</i>	<i>Назва твору</i>	Степан Радченко	«Місто»	Михайло Федорчук	«Земля»	Сашко Діденко	«За мить щастя»	Іван Іскра	«Маруся Чурай»	<p>Література XX ст.</p>								
<i>Персонаж</i>	<i>Назва твору</i>																		
Степан Радченко	«Місто»																		
Михайло Федорчук	«Земля»																		
Сашко Діденко	«За мить щастя»																		
Іван Іскра	«Маруся Чурай»																		
<p>59. Установіть відповідність між цитатами з творів та їхніми назвами.</p> <table border="0"> <tr> <td><i>Цитата з твору</i></td> <td><i>Назва твору</i></td> </tr> <tr> <td>«Я на гору круту крем'яную / Буду камінь тяжкий підіймать...»</td> <td>«Contra spem spero!»</td> </tr> <tr> <td>«Лучче ж би потятим бути, аніж полоненим бути!..»</td> <td>«Слово про похід Ігорів»</td> </tr> <tr> <td>«Народився бог на санях / В лемківськiм містечку Дуклі...»</td> <td>«Різдво»</td> </tr> <tr> <td>«I поверни у дні забуті, / Росою згадок окропи, / Віддай усеблагій покуті / I тихо вимов: лихо, спи!..»</td> <td>«О земле втрачена, явися!..»</td> </tr> </table>	<i>Цитата з твору</i>	<i>Назва твору</i>	«Я на гору круту крем'яную / Буду камінь тяжкий підіймать...»	«Contra spem spero!»	«Лучче ж би потятим бути, аніж полоненим бути!..»	«Слово про похід Ігорів»	«Народився бог на санях / В лемківськiм містечку Дуклі...»	«Різдво»	«I поверни у дні забуті, / Росою згадок окропи, / Віддай усеблагій покуті / I тихо вимов: лихо, спи!..»	«О земле втрачена, явися!..»	<p>Давня українська література Література XX ст.</p>								
<i>Цитата з твору</i>	<i>Назва твору</i>																		
«Я на гору круту крем'яную / Буду камінь тяжкий підіймать...»	«Contra spem spero!»																		
«Лучче ж би потятим бути, аніж полоненим бути!..»	«Слово про похід Ігорів»																		
«Народився бог на санях / В лемківськiм містечку Дуклі...»	«Різдво»																		
«I поверни у дні забуті, / Росою згадок окропи, / Віддай усеблагій покуті / I тихо вимов: лихо, спи!..»	«О земле втрачена, явися!..»																		

<p>60. Установіть відповідність між персонажами того самого твору.</p> <table border="0"> <tr> <td><i>Персонаж</i></td> <td><i>Персонаж</i></td> </tr> <tr> <td>Марічка Гугенюк</td> <td>Палагна</td> </tr> <tr> <td>Кирило Тур</td> <td>Яким Сомко</td> </tr> <tr> <td>Мина Мазайло</td> <td>Уля Розсоха</td> </tr> <tr> <td>Горпина Терпилиха</td> <td>Возний</td> </tr> </table>	<i>Персонаж</i>	<i>Персонаж</i>	Марічка Гугенюк	Палагна	Кирило Тур	Яким Сомко	Мина Мазайло	Уля Розсоха	Горпина Терпилиха	Возний	<p>Література кінця XVIII–початку XX ст. Література XX ст.</p>
<i>Персонаж</i>	<i>Персонаж</i>										
Марічка Гугенюк	Палагна										
Кирило Тур	Яким Сомко										
Мина Мазайло	Уля Розсоха										
Горпина Терпилиха	Возний										
<p style="text-align: center;">Частина 3</p> <p style="text-align: center;">ВЛАСНЕ ВИСЛОВЛЕННЯ</p> <p>Прочитайте наведений текст.</p> <p><i>Людина щосекунди змінює свою планету, утверджується на ній. Прагнучи підкорити природу, ми не маємо часу замислитися про доцільність володарювання над нею.</i></p> <p><i>Чи потрібно людині шукати відповідь на питання про доцільність підкорення природи й володарювання над нею?</i></p> <p>Викладіть Ваш погляд на цю проблему.</p>	<p>Розвиток мовлення</p>										